

ВИКТОР КАЖУРО

ПЕСНИЧКЕ ИГРЕ
загонетке, игре и успаванке за
децу

Превела са белоруског и текстове прилагодила
Дајана Лазаревић

КИЗ „Центар“
2018.

Садржај

О ПЕСНИЧКОЈ ЗБИРЦИ ВИКТОРА КАЖУРА.....	3
БЕЛОРУСКА АЗБУКА	4
ПЕСНИЧКЕ ИГРЕ.....	15
ГОДИШЊА ДОБА.....	15
НА ШУМСКОЈ СТАЗИ.....	21
НА ТРЕНУТАК - ЗАУСТАВИ СЕ.....	26
БУЈИ-ПАЈИ, БАЈУ-БАЈ	33
БЕЛЕШКА О АУТОРУ	39
БИОГРАФИЈА ПРЕВОДИОЦА	40

О ПЕСНИЧКОЈ ЗБИРЦИ ВИКТОРА КАЖУРА

„Сви одрасли људи су некада били деца, али само неколицина њих се тога сећа.“

Мали принц, Антоан де Сент-Егзипери

Када сам превела са белоруског језика четири сликовнице за децу, које у овој књижици чине кратка поглавља, телефонирао ми је белоруски песник Виктор Кажуро. Био је то позив на релацији Минск-Београд и мало изненађење за мене. Господин Кажуро се захвалио на преводу, а ја сам се, у пар реченица, одушевила његовим оптимизмом и љубављу, коју гаји према деци.

Наиме, ове песмице су настале тако, што их је песник написао за своје унучиће. А онда се досетио, да ту своју топлину може да дарује и другој деци. Тако су настале његове сликовнице.

Сада своје разумевање и пажњу према, како сам каже „малим људима“ овај савремени белоруски и вишеструко награђивани песник, може да пренесе и српској деци. Он им прилази отворено и са поштовањем, градећи посебан свет за њихове младе умове, који ће касније постати велики и и изузетни.

„Сва деца света... све су то НАША деца“, поручује песник Виктор Кажуро на сваком књижевном сусрету, на којем се појави. Са тим његовим искреним мислима, сви ми – Велики и Мали, заплочићемо у необичан свет дечије маште и радости.

Дајана Лазаревић

БЕЛОРУСКА АЗБУКА

у стиховима и цртежима

Белоруска азбука

А а / а

К к / ка

Ф ф / эф

Б б / бэ

Л л / эл

Х х / ха

В в / вэ

М м / эм

Ц ц / цэ

Г г / гэ

Н н / эн

Ч ч / чэ

Д д / дэ

О о / о

Ш ш / ша

Е е / је

П п / пэ

ы / ы

Ё ё / јо

Р р / эр

ь /мяккі знак

Ж ж / жэ

С с / эс

Э э / е

З з / зэ

Т т / тэ

Ю ю / ју

І і / і

У у / у

Я я / ја

й / і
нескладовае

Ў ў / у
нескладовае

А

абрыкос (бел.) - кајсија
апелсін – поморанца
ананас – ананас

Кајсије и поморанце
И ђубасти ананас
Носимо за Ангелину-
У госте је звала нас.

Б

бусел (бел.) – рода
балота – мочвара
бегемот – нилски коњ

Хода рода преко блата
И види ниског коња – брата.
„Зашто си се ту сакрио?
Можда – да би се расхладио?“

В

варабей (бел.) – врабац
вішня – вишња

Врабац у госте позива,
Каже да брже долете,
Он укусну гозбу има:
Вишње зреле, сјајне, лепе.

Г

грыбы (бел.) – гљиве

Зашумела је ситна киша,
Под гљиву се скрио јежић
И његова породица цела:
Две кћери, мама и синчић.

Д

дожд (бел.) – киша
дажджынка – кап кише

Облачићи кишом плачу –
По земљи капљице скачу.
У трави дивно роса сија,
Детлићу јарко сунце прија.

Е

(је)
елка (бел.) – јелка

Сами украшавамо јелку
Лапионима – ватрицама,
Врпцама са украсима
И празничним осмесима.

Ћ

(jo)

ёрш (бел.) – гргеч

Поред реке је мали Јован
Од песка кућицу направио:
За друга – речног гргеча,
Са којим се увек дружио.

Ж

жырафа (бел.) – жирафа

Невоље ли велике и јаче,
Жирана почиње да плаче:
Није шала, није вриска,
Врата су јој превише ниска.

З

зорка (бел.) – звезда

зямля – земља

Звезде на небу процетале,
Као цветови на земљи.
А рогати месец на боку
Све држи на хитром оку.

І

(и)

іней (бел.) – иње

Деда Мраз шета ли шета,
Чудновате бајке расипа:

Иње и пахуљице

На жбуње и стазе сипа.

Й

(і нескладовае)

войкнуць (бел.) – уздахнути, кликнути

зайка – зечић

Уздахнуо је зечић: „Какво чудо!

Погледај тамо, ка југу:

Реци, ко је окачио

Од разних боја дугу?“

К

кура (бел.) – кокошка

качка – патка

курањята – пилићи

Кокошке, патке и пилићи

Сложно пљескају успаванку.

Док ћуран у бубањ удара,

Петао свира хармонику.

Л

лес (бел.) – шума
лісце – лишће

Јесен мокра долази,
Шума шушти минуле дане.
Ветрови дрвеће криве
Откидају лишће са гране.

М

маяк (бел.) – светионик
мараход – морнар

„Зашто намигујеш оком
Светиониче на води?“
„Ја и броду и морнару
Показујем правац у непогоди.“

Н

неба (бел.) – небо
навальница – олуја

Небо се од зоре тмури,
Можда ће олуја или снег.
Не излази ми се на улицу,
Јер не бих да покиснем.

О

ордэн (бел.) – орден

На тату сам поносан данас:
Мој тата је **орден** примио.
Испод леда и из воде
Из невоље је децу спасио.

П

певењ (бел.) - петао
плот - плот, ограда
позірк – поглед

Попео се **петао** на висок **плот**,
Надгледа двориште и башту.
Грло је прочистио, главу подигао,
„Ку-ку-ри-ку“, звонко је поздравио.

Р

раница (бел.) – јутро
рамонак – камилица
раса – роса

Звонке шевине песме
Разливале су се јутром.
Цветале су беле **раде**,
У **роси**, међу травом.

С

Сергейка – Сергејка, тепање Сергеју
самакат (бел.) – тротинет
сонца – сунце

„Сергејка, зашто си срећан,
И певаш без престанка?“
„Купили су ми тротинет,
Стићи ћу сунце пре уранка.“

Т

трусалкі (бел.) – јагоде
талерка – тањир

Никако да се нагледаш,
Не можеш подићи ока?
Тамо јагоде на тањиру
Зову песмом зрелом сока.

У

ураджай (бел.) – жетва, берба

У мишјој је кући празник –
Усев даде плода много:
Осам шишарки, шаку пшенице
Куваће зимус мишице.

Ў

(у нескладовае)

ўзор (бел.) - шара, узорак

ўбор - украс

На прозорима – бајковите шаре,

На дрвећу иња – море;

Сав је снег од пахуљица,

Као жар ледене зоре.

Ф

фіранка (бел.) – завеса

Ујутро устани рано,

Па кроз прозор погледај,

Рашири завесу, у Фрулу свирај –

Сунцу у кућу пролаз дај.

Х

хата (бел.) – кућа

Ево, на брду наша кућа –

Издалека се види; мирише хлеб.

Тамо ми живео отац и мајка,

Деда и баба и драго моје све.

Ц

цецярук (бел.) – тетреб

Ко се сакрио иза гране
И иза јелових иглица?
Цвркут се шири, не престаје.
То је тетреб – шарена птица.

Ч

чапля (бел.) – чапља

По воденастој, мекој мочвари
Где је змијска кожа легла по води,
Чапља је у госте кренула –
Иде својој рођаци роди.

Ш

шаша (бел.) – аутопут

По путу кола шуштање,
А пут је у реда три,
Да би возачи брже могли
Да јуре туда и свуда.

Э

(е)

эльф (бел.) – елф, вилењак, патуљак

Сестра и ја смо се зачудили,
Чуђење наше нема краја.
Добри вилењаци се појавили
На јастуцима маслачцима.

Ю

(ју)

юла (бел.) – чигра, зврк

Разиграла се наша чигра –
У кући је тесно постало.
Од кревета до стола
Места јој је сасвим мало.

Я

(ја)

јзмін (бел.) – јасмин

Заустави се на тренутак,
Пред тобом се чуда дају:
Цветови белога јасмина
Почели су да цветају.

ПЕСНИЧКЕ ИГРЕ

СТИХОВИ – ЗАГОНЕТКЕ

ГОДИШЊА ДОБА

ЗИМА

***

Погледај, друже, да ли има
Напољу милости бела _____ . (зима)
Дуга, злобна, она не спава,
Веје и веје глува _____ . (мећава)
И као у шуми вукови,
Завијају по њој _____ (ветрови)

***

С неба падају пахуљице,
Засипају наше _____ , (стазице)
Засипају путеве многе –
Тамо да иду не желе _____ . (ноге)

***

Као перје белих птица,
По земљи веје _____ . (вејавица)
Не видиш село испод снегова,
Толико има данас _____ . (сметова)

***

Међу јелом и брезом – јаз.

Важно се шетка Деда _____ . (*Мраз*)

Около празником зрачи,

Дрвеће у бунде _____ . (*облачи*)

***

Зауставио је речни след –

Распоредио кристални _____ . (*лед*)

Гле, како искре жмиркају –

Сунчеви се зраци _____ . (*играју*)

ПРОЛЕЋЕ

***

Када мразеви отпузе
И леденице пусте _____ , (сузе)
Не носе ветрови пахуље беле –
Птице са југа су _____ . (долетеле)

***

Гле, небом као облак плови –
То су са југа _____ . (ждралоци)
Без одмора и без сна
Носе нам лепоту _____ . (пролећа)

***

Чворку срећно игра срце –
Он песмом поздравља _____ . (сунце)

***

Мужјак роде стрпљиво лута,
Он се уморио од _____ . (пута)
Са женом, од изласка сунца,
Гради кућу за свог _____ . (младунца)

***

Чујеш ли смех воденог тока?
То је звонки језик _____ . (потока)

Он почиње брзи бег,
Коначно се отопи _____ . (снег)

***

И звони од песама бор:
Тамо је птичји звонки _____ , (хор)
Док ситне, али не и слабе,
Поздрављају сунце _____ . (висибабe)

ЛЕТО

***

Свуд по кожи иду жмарци –
Око нас зује _____ . (комарци).
Кажу људи: „Зашто крити?
Сутра ће нам леп дан _____ .“ (бити)

***

Гле, сунце блиста од среће –
Процветало на пољу _____ . (цвеће)
Играју над њима стари
Дебељушкasti _____ . (бумбари)

***

Са њима – пчеле радилице,
Као рођене _____ . (сестрице)
Породично, јер такав је ред,
Сакупљају са цвећа _____ . (мед)

***

Каква је то чудна појава,
Можда је сан, а можда _____ : (јава)
Гласом меким, као струна,
Пева ли уметница _____ ? (жуна)

***

Да ли се вече нешто пита –
Гром жури на класја _____ . (жита)
Муња се, злобна, на њих баци,
Кишом их залише _____ . (облаци)

ЈЕСЕН

***

Напољу лежи преко тла,
Као бела вуна – _____ . (магла)
У двориште дође за трен,
Њена лична кројачица – _____ . (јесен)

***

Као бајковити јагањци,
Њена чуда су _____ . (маслачци)
У њима је свежи мирис лета
И лепота последњег _____ . (цвета)

***

И још је уплела јесен
У маслачке лепоте _____ (чудесне)
Граје птичје се разносе
И ждраловско „_____“ (Видимо се!)

***

А после бледила у роси
Жути је тепих ткала у _____ . (коси)
Кишом га је брижно умила,
На ветровима га _____ . (сушила)

***

Послови јесен уморише:
Изгледа, нема снаге _____ . (више)
Ни да закрпи, ни да опара –
До следеће године _____ . (одмара)

НА ШУМСКОЈ СТАЗИ

ЗВЕРИ

***

На чуђење се он не вређа,
Јер има боцкава _____ . (леђа)
Њушкица смеђа, иглице беж...
Ко је то? Наравно, _____ . (јеж)

***

Смело шумом прави лом,
Док тражи пут _____ . (крчевином)
Њушком дугом кроз земљу тиња –
То је снажна дивља _____ . (свиња)

***

Задрхти, а не пусти ни мук,
Под жбуном склупчани _____ . (вук)
Тај опрезни шумски борац
Чује, да је близу _____ . (ловац)

***

Стриже ушима: штрец, штрец!
То је дугоноги _____ . (зец)
Споредним путевима жури,
Јер за њим лисица _____ . (јури)

***

Рогови-круне плаше многе
И његове дуге _____ . (ноге)
Црн је и прћаст његов нос,
Гордо шета тај дивљи _____ . (лос)

ПТИЦЕ

***

Понео ветар шумом ношњу,
Разиграо гране – целу _____ . (крошњу)
На гране су птице стале –
Певале су и _____ . (певале)

***

Дремала је сова по дану,
А ноћу летела по _____ . (храну)
Само је крила уморила,
А ништа није _____ . (уловила)

***

А где ли је кукавица?
Ја не видех њеног _____ . (лица)
Кукањем се није јавила,
Можда је на грани _____ ? (заснила)

***

Уплашио је свраку неко –
Њен крик се чује _____ . (далеко)
Из краја се у крај упути,
Ни на трен она не _____ . (ућути)

***

Борова круна је густа била –
Тамо се врана _____ . (сакрила)
Седи и за грану се држи,
Не лети док сунце _____ . (пржи)

ГЉИВЕ

***

На шумском брду крију лице,
Као капе – гљиве _____ . (зекице)
Оне су у бојама јесењим,
Живе на местима _____ . (скровитим)

***

Под маховином, тик уз пањ,
Сакрио се смеђи _____ . (вргањ)
Погледом хитрим, мало драже
„Пронађи ме“, тихо _____ . (каже)

***

Дедови – црвене главе шире –
Под јасиком те гљиве _____ . (*вире*)
Тешко се нађу њихови венци,
Не воле сунце – живе у _____ . (*сенци*)

***

Сијају као жуте марке –
Маховину засуле _____ . (*лисичарке*)
Талас је њима мека ћуба,
А цело им тело као _____ . (*труба*)

***

Опкољавају пањ све јаче
Танконоге _____ . (*медењаче*)
Као деду мали унуци,
Да их прољуља на _____ . (*руци*)

ЈАГОДЕ

***

Чујте – баш је лепотица
Та жбунаста _____ : (*боровница*)
Иако је црња од ноћи,
Прави је лек за наше _____ . (*очи*)

***

Жбун је црвен од малине –
Како се савијају _____ : (гране)
Кроз крај шири летње мирисе:
Пријатно! Хајде, _____ ! (служите се!)

***

Има сестрицу малина –
То је јагода – _____ . (купина)
Када на њих зрак топли крене,
Њихови образи _____ . (поцрвене)

***

У трави, на брду, о згоде,
Сакриле су се _____ . (јагоде)
Листићи су им као уши,
А пеге – пријају нашој _____ . (души)

***

Млада шума и мирис живице,
На маховини – гле! – _____ . (бруснице)
Окрећу леђа сунцу, смеле –
Црвене су, кад су _____ . (зреле)

НА ТРЕНУТАК - ЗАУСТАВИ СЕ

ПОСЛУШАЈ И ЗАДИВИ СЕ

МЕДВЕД

Ни пахуљице, ни пута –
Меду боле ноге док лута.
Шума ту, тамо честар,
Изгубио се стражно:
-Брр-ррр-ррр!

ВУК

Сиви, уморни, страх сеје,
Никако да се угреје.
Покажите му вежну ту,
Како да се загреје:
-Аааа-ууууу!

КУКАВИЦА

Летела је цео дан,
У сенку села да одмори.
Никако је неће сан,
На грани у хуку:
-Ку-ку!

ЈЕСЕН

Песме лета одзвониле,
Птице на југ одлетеле,
Крај реке је жуто све.
Ја корак јесени чух
-Шух-шух-шух!

ДЕТЛИЋ

Од јутра је заузет послом,
Дрвеће лечи својим кљуном.

Не промаши стабло и гране,
Провери и завлада мук:
-Тук-тук-тук!

ПЧЕЛЕ

Гледајте: сунчева деца –
На пољу цвећа све више.
Плаво небо, нема кише,
Пчелице се радују:
-Зу-зу-зу!

БУМБАР

Данас је мојој деци празник:
Меда сам пуно сакупио,
Летети ја једва могу...
Помозите ми:
-Ху-ху!

ЈЕЖ

Под жбуном се утишао јеж:
Не осећа леђа и ножице.
Ради он, више од двојице,
Уморан му је дах и слух:
-Ух-ух-ух!

СОВА

Звезде на небу заблистале,
Птице у шуми задремале...
И сова је ту: „Не могу
Ноћас ја заспати ту.“
-У-ху-ху!

ВРАБАЦ

Са позивницом и без ње,
Он пева за људе све.
Свој прости мотив
Он не мења:
-Цив-цив-цив!

ВРАНА

Помислила је врана,
Да јој међу птицама нема равна,
Јер има чудесни дар.
Отворила је уста... и:
-Гар-гар!

КОЊ

Гордо он врат подиже,
У пољу ветар престиже.

Нећеш га зауставити –
Брз је као стрела:
-Њииииии!

ОВЦЕ

На ливади, поред реке,
Сакривају се овце у сенке.
Оне тихо говоре
О животу своме:
-Бееееее!

МАЧАК

Домаћин је од куће отишао,
И мачку празник направио.
Са млека је кајмак олизао,
И облизнуо се ту:
-Мјау-мјау!

СЕНИЦЕ

Две мале сенице,
Белогруде сестрице,
Са мачком се свађају:
-Мацо, шиц!
-Фиц-фиц!

ПРАСЕ

Прасе, леђа белих,
И кукића румених;
Реп савијен, то,
Док трчи, је познато.
-Гро-гро!

ЛИСАЦ

-Да побегнеш од невоље,
Очисти репом трагове, -
Лисац је унука учио.
Реп је наш чувар!
-Сар-сар!

ЖАБА

Ко пати од умора,
Кога боле и трну ноге,
Кружи главом
Од топлоте:
-Кре-кре!

ПАТКЕ

По дворишту важно ходе,
Са домаћице очи не своче.

-Нахрани нас!
Зар си заборавила?
-Ква-ква!

ПЕТАО

Петео је данас закаснио,
Протегнуо се и скочио:
Још спавате? Устаните,
Да радимо гимнастику.
-Ку-ку-ри-кууу!

БУЈИ-ПАЈИ, БАЈУ-БАЈ

успаванке

ПРИПЕВ

Ај, буји-буји-паји,
Хоџа ноћца по земљи,
Почиње да гледа:
Да ли су легли сви?
Кад неко не може да спава,
Тихо га стави у кревет,
Сном дртавим огрне
Да заспи његов цвет.

УСПАВАНКА ЗА МЕДВЕДИЋА

Легао медведић у креветић,
Под леђа ставио шапу
И фркће: „Дајте меда,
Пуну велику капу.“
Буји-паји, бају-бај,
Медведићу, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ЛИСИЦУ

Под малининим жбуном,
Огрнувши се репом,
Да се не прехлади трбица,
Дрема-спава лисица.

Буји-паји, бају-бај,
Лијо моја, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ЗЕЧИЋА

И зека хоће да спава –
Притулио се уз маму.
Тихи сан прихвата зеку,
Види се у погледу меку.
Буји-паји, бају-бај,
И ти, зеко, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ВУЧКА

Трчао си тако много
По шумској стази меком ногом.
Наш немирни вукић
Легао је на бокић.
Буји-паји, бају-бај,
Мали вучко, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ЈЕЖИЋА

И теби кажем: слатко снив`о,
Јежићу, моје клупко сиво.
Нека ти чува до зоре
Твој сан месец, негде горе.
Буји-паји, бају-бај,
Јежићу мој, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ВРАПЦА

Ноћ је навејала спокој –
Врапчић је под нашим кровом.
Кљунић у перушке скрива,
Дрема-дрема, па заснива.
Буји-паји, бају-бај,
Врапчићу мој, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ПАУЧИЋА

Паучић се сакрио у кут:
Паучину је исплео ту.
Одмара на њој – лаку ноћ!
Светли сан ће теби доћ`!
Буји-паји, бају-бај,
Паучићу, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ДАБРА

Лепо је спавати у топлом,
У деблу дрвета раскошном.
Ветар песмице сеје,
Сан по очицама веје.
Буји-паји, бају-бај,
Спи, дабрићу, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ПРАСЕ

Ноћ је ступила на тло –
Мало прасе рече: „Гро!
Брже сакривај њушку,
До јутра, у своју шушку!“
Буји-паји, бају-бај,
Спи, прасенце, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ПЕТЛА

Сунце се јутрос пробудило,
По пољу цео дан ходило.
ПетАО је стао, погледао,
А потом и сам прошетао.
Буји-паји, бају-бај,
Спи, петлићу, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА МАЧЕ

Дремао си до саме ноћи,
Сад ти сан неће на очи:
Ниси ти од дневних ков –
Сада полазиш у лов.
Буји-паји, бају-бај,
Спавај, мацо, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ПИЛЕ

Сунчеви зраци по пољу
Брзо скачу, на своју вољу.
Зашло је сунце одавно,
Ноћ гледа у прозор равно.
Буји-паји, бају-бај,
Пиле моје, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА КОМАРЦА

Дуги нос, танани зналац –
Цео дан је зујао комарац.
Предвече је изнемог`о,
Не мрда ни руком, ни ногом.
Буји-паји, бају-бај,
Спи, комарче, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ШАРАНА

Под песмом тамне ноћи,
Шаранчић затвара очи.
Тихо мрда малим репом
Не будећи из сна језеро...
Буји-паји, бају-бај,
Шаранчићу, заспивај!

УСПАВАНКА ЗА ЖДРАЛА

Ждралић је рано устао,
Вечном песмом сунце поздравио.
Са јатом се срећним дружио,
И предвече примирио...
Буји-паји, бају-бај,
Спи, ждралићу, заспивај!

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Виктор Кажуро (бел. *Віктар Віктаравіч Кажура*) је рођен 1.7.1959. године у селу Краучонки Виленског рејона Минске области. Радио је као наставник белоруског језика и књижевности у школама града Вилејки и Виленског рејона, такође и као директор Забарске осмогодишње школе. Данас је наставник више квалификационе категорије белоруског језика и књижевности “Друге виленске гимназије”, са титулом магистра едукације.

Добитник награде Специјалног фонда Председника Републике Белорусије (2008). Члан редакције часописа “Матерња реч”, члан рада Минског обласног одељења Удружења књижевника Белорусије. Од 2014. године је члан Удружења књижевника Белорусије. Добитник Минске обласне награде у грани књижевности у номинацији “Дечја и омладинска књижевност.”

Кажуро је објавио следеће књиге: “Све ово је – Отаџбина наша” у коауторству са Баженом Маџјук, 2013), “Азбука у песмама и цртежима”, 2014, 2018, “Песничке игре”, 2015, “Азбучник”, 2015, “И чула се реч”, 2016, “Ко се сакрио испод листа”, 2017.

БИОГРАФИЈА ПРЕВОДИОЦА

Дајана Лазаревић је рођена 12.03.1993. године у Шапцу. Завршила је основне (2016) и мастер студије (2017) на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

Објавила је три збирке песама, роман и духовну биографију, као и преведене збирке поезије: „Венац“ белоруског класика Максима Богдановича (2017), зборник поезије Друштво Живих Песника 4, где је превела поезију савремених аутора са Балкана, са српског и сродних језика на енглески језик (2017); каталог „Српска књижевност у Првом светском рату“, у издању Народне библиотеке Србије, којег је превела са српског на белоруски језик (2018); „Шушкало и његови пријатељи“ Аљеса Карљукевича, преведену са белоруског језика (2018).

Добила је велики број књижевних награда у земљи и иностранству.

Носилац је похвалнице имена Франциска Скарине, коју је доделио Министар културе Републике Белорусије А. Карљукевича, за досадашњи допринос на учвршћивању књижевних веза између Белорусије и Србије, 2018.

Виктор Кажуро

Песничке игре
загонетке, игре, успаванке за децу

Наслов оригинала
Паэтычныя забавы

Превела са белоруског
Дајана Лазаревић

За издавача
Драгомир Катић

Издавач
КИЗ „Центар“, Београд

Дизајн корица:

Штампа:
КИЗ „Центар“, Београд

Тираж 300

ISBN